Lietas Nr. C33477312
Lietas arhīva Nr. /lietas arhīva numurs/

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2014.gada 3.jūnijā

Rīgas rajona tiesa

tiesnese I.Bāliņa

ar sekretāri /sekretārs/

piedaloties prasītājai /pers. A/ un /pers. B/

atklātā tiesas sēdē izskatīja 2014.gada 20.maijā civillietu /pers. A/ prasībā pret /pers. B/ par parāda piedziņu.

Aprakstošā daļa

2012.gada 6.septembrī prasītāja /pers. A/ (līdz 2011.gada 28.novembrim uzvārds /uzvārds/) cēlusi tiesā prasību pret /pers. B/ par parāda piedziņu.

Prasībā norāda, ka prasītājas īpašumā ir dzīvoklis Nr./numurs/, /adrese/. 2009.gada 8.decembrī noslēdza puses telpu īres līgumu, saskaņā ar kuru atbildētājs rīcībā tika nodots 2009.gada 8.decembrī nesen izremontēts dzīvoklis labā stāvoklī.

Saskaņā ar pušu noslēgti līgumu atbildētāja ir apņēmusies samaksāt maksu par saņemtajiem komunālajiem pakalpojumiem, tajā skaitā tiem kuru uzskaite tiek veikta ar skaitītājiem.

Dzīvojamo māju /adrese/, pamatojoties uz 2006.gada 1.septembrī ar mājas dzīvokļu īpašnieku biedrību "Enerģētiķu 19" noslēgto līgumu, apsaimnieko AS "Rīgas namu apsaimniekotājs. Maksu par pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu (izņemot gāzes apgādi un elektroenerģiju dzīvoklī) aprēķina mājas apsaimniekotājs, iekļaujot to ikmēneša rēķinos, kuru apmaksas termiņš ir noteikts katra mēneša 27.datums.

Tātad ar noslēgto līgumu atbildētājas pienākums bija maksāt apsaimniekotāja izrakstītos rēķinus, kā arī norēķināties par izlietot elektroenerģiju un gāzes apgādi. Īres līgums ir lauzts 2011.gada 26.jūlijā.

Prasītāja patstāvīgi nedzīvo Latvijā un 2011.gada pavasarī saņēma ziņu no mājas apsaimniekotāja par to, ka dzīvokli ilgstoši netiek maksāts un ir uzkrājies ievērojams komunālo pakalpojumu parāds. Apsaimniekotājs uz dzīvokļa adresi bija nosūtījis pirmstiesas brīdinājumu un atbildētāja 2011.gada 21.februāri bija ieradusies pie apsaimkniekotāja un atzinusi, ka viņa ir parādā par saņemtajiem pakalpojumiem, kā arī piekritusi apsaimniekotāja aprēķinātajam līgumsodam, kas aprēķināts saskaņā ar mājas apsaimniekošanas līguma 3.5.punktu 0,2% apmērā par katru nokavēto dienu. Atbildētāja 2011.gada 21.februārī noslēdza vienošanos ar apsaimniekotāju par uzkrātā parāda samaksu un aprēķinātā līgumsoda dzēšanas kārtību, bet diemžēl, atbildētāja nav pildījusi savu apņemšanos un visā laikā, kamēr viņa lietoja prasītājas dzīvokli, tas ir no 2009.gada 8.decembra līdz 2011.gada 26.jūlijam ir samaksājusi tikai vienu reizi Ls 20,00.

2011.gada jūlijā vēršoties pie apsaimniekotāja, prasītāja konstatēja, ka uz 2011.gada 18.jūliju parāds par mājas uzturēšanu, apsaimniekošanu un dzīvoklim sniegtajiem pakalpojumiem ir Ls 1943,11, tajā skaitā pamatparāds par saņemtajiem pakalpojumiem Ls 1292,75 un līgumsods Ls 650,36. Tajā pat dienā sazinājās arī ar citiem pakalpojumu sniedzējiem VAS "Latvenergo", AS " Latvijas gāze" un secināja, ka arī šādiem pakalpojumu sniedzējiem atbildētāja nav maksājusi un uz 2011.gada 18.jūliju parāds par elektroenerģiju ir Ls 26,40 par gāzi Ls 173,02 un par mājokļa nekustamā īpašuma nodokli Ls 39,22. Neskatoties uz to, ka faktiskā pakalpojumu saņēmējam un lietotājam bija atbildētāja, bija spiesta pilnā apmērā norēķināties ar visiem pakalpojumu sniedzējiem.

Nekavējoties prasītāja satikās ar atbildētāju, lai pārrunātu radušos situāciju. Ierodoties dzīvoklī konstatēja, ka dzīvoklī ir sabojāts kosmētiskais remonts, noplēstas tapetes un faktiski nav derīgs dzīvošanai. Atbildētāja atzina savu parādu un ar 2011.gada 19.jūlijā parakstīto vienošanos apņēmās pakāpeniski samaksāt parādu, bet arī šo vienošanos atbildētāja nav izpildījusi un līdz šim parādu nav prasītājai atmaksājusi.

Pamatojoties uz likuma "Par dzīvojamo telpu īri" 11. un 11.3 pantu, Civillikuma 1588., 1720.pantiem un Civilprocesa likuma 1., 23., 24., 26., 27., 33., 34., 41.pantiem prasītāja lūdz tiesu piedzīt no atbildētājas par labu prasītājai parādu par dzīvojamās mājas uzturēšanas, apsaimniekošanas un saņemtajiem komunālajiem pakalpojumiem Ls 2181,74 apmērā; piedzīt tiesāšanās izdevumus Ls 182,84 apmērā.

2014.gada 20.maijā prasītāja tiesā iesniegusi papildinājumus, kurā lūdz noteikt prasītājas tiesības par laiku līdz sprieduma

izpildei saņemt likumiskos procentus 6% gadā no kavētās parāda summas, pamatojoties uz Civillikuma 1765.pantu, tādējādi kopējā parāda summa sastāda Ls 2571,75 apmērā jeb 3659,27 euro.

Prasītāja tiesas sēdē prasību uztur uz prasības pieteikumā minētajiem apstākļiem.

Atbildētāja tiesas sēdē atzina prasību.

Motīvu daļa

Noklausoties prasītājas pārstāves paskaidrojumus un pārbaudījusi lietas materiālus, tiesa atzīst, ka prasība ir apmierināma daļēji.

Prasītāja lūdz piedzīt parādu Ls 2181,75 jeb 3104,35 euro apmērā un likumiskos procentus Ls 2571,75 apmērā jeb 3659,27 euro.

Civilprocesa likuma 93.panta pirmā daļa nosaka, ka katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība.

Savukārt Civilprocesa likuma 193.panta piektajā daļā ir noteikts, ka ja atbildētājs pilnībā atzinis prasību, sprieduma motīvu daļā iekļauj tikai norādi uz normatīvajiem aktiem, pēc kuriem tiesa vadījusies. 2014.gada 20.maija tiesas sēdē atbildētāja atzina prasību pilnā apmērā, par to parakstoties protokola paraksta veidlapā.

Atbilstoši Civillikuma 1587.pantam, tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējam pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumus.

Likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 2. panta pirmajā daļā noteikts, ka dzīvojamās telpas īre ir dzīvojamās telpas lietošanas tiesību nodošana citai personai par maksu.

Tātad no minētā izriet, ka dzīvojamās telpas īres līguma būtiskās sastāvdaļas ir dzīvojamā telpa un dzīvojamās telpas īres maksa. Lietā nav strīda, ka puses 2009.gada 8.decembrī noslēgušas dzīvojamo telpu īres līgumu, saskaņā ar kuru atbildētājai izveidojies parāds par dzīvojamās mājas uzturēšanas, apsaimniekošanas un saņemtajiem komunālajiem pakalpojumiem Ls 2181,74 apmērā.

Likuma „Par dzīvokļa īpašumu" 12.pants noteic, ka dzīvokļa īpašnieks sedz nepieciešamos izdevumus, kas saistīti ar dzīvojamās mājas, tās komunikāciju un iekārtu uzturēšanu, ekspluatāciju un remontu, kā arī ar zemes gabala uzturēšanu, proporcionāli sava dzīvokļa īpašuma lielumam, tāpat arī norēķinās par saņemtajiem komunālajiem pakalpojumiem neatkarīgi no tā, vai dzīvokļa īpašnieks ir mājas kopīpašumā esošās daļas pārvaldīšanai un apsaimniekošanai izveidotās dzīvokļu īpašnieku sabiedrības dalībnieks un vai viņš ir vai nav noslēdzis attiecīgu līgumu. Ja dzīvokļa īpašnieks ir valsts vai pašvaldība, tā slēdz rakstveida līgumu ar daudzdzīvokļu mājas pārvaldītāju par kopīpašumā esošās daļas pārvaldīšanas un apsaimniekošanas izdevumu segšanu proporcionāli sava dzīvokļa īpašuma lielumam.

Civillikuma 1717. pants noteic, ka līgumsodu var pievienot katram līgumam, un to var noteikt nevien naudā, bet arī citās vērtībās.

Civillikuma 1720.panta 1.punkts noteic, ka kreditors var prasīt kā līgumsodu, tā arī līguma izpildīšanu, ja tieši tā bijis norunāts.

Civillikuma 1402.pants nosaka, ka saistība rodas vai nu no tiesiska darījuma, vai no neatļautas darbības, vai pēc likuma.

Civillikuma 1756.pants noteic, ka pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu, vai uz likumu un nolīgstot procentus, jānoteic to apmērs. Ja tas nav darīts, tad atzīstams, ka klusējot pieņemti likumiskie procenti.

Saskaņā ar Civillikuma 1765.pantu ir nosakāmi seši procenti gadā no nesamaksātās parāda summas.

Savukārt Civillikuma 1759.pants paredz, ka procenti jāmaksā, arī bez noteiktas norunas, uz likuma pamata, par katra parāda samaksas nokavējumu, kaut arī parāds pats par sevi būtu bezprocentīgs; šādus procentu sauc par nokavējuma procentiem.

Nokavējuma procenti ir maksa par naudas vai cita kapitāla lietojumu pēc tam, kad iestājies maksājuma (atvietojamas lietas došanas) pienākums.

Tiesa vērš uzmanību, ka Civillikuma 1763 .panta 1.punkts paredz procentu pieauguma apstāšanos, ja nesamaksāto procentu daudzums sasniedzis kapitāla lielumu. Ņemot vērā, ka kapitāla lielums – parāda lielums ir Ls 2181,75, tad arī nesamaksāto procentu daudzums apstājas pie kapitāla lieluma – Ls 2181,75.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka prasītāja prasība pret atbildētāju ir apmierināma daļēji un no atbildētāja par labu prasītājam piedzenams parāds Ls 2181,75 jeb 3104,35 euro apmērā un likumiskie nokavējuma procenti Ls 2181,75 jeb 3104,35 euro apmērā. Tādējādi prasības daļā par likumisko procentu piedziņu Ls 390,00 jeb 554,92 *euro* apmērā noraidāma.

Savukārt attiecībā uz prasītājas paskaidrojumos sniegtajiem faktiem par dzīvokļa stāvokli pēc nodošanas tiesa izskaidroja prasītājai, ka, ceļot prasību, zaudējumu prasījumu prasītāja nav izvirzījusi, kā arī nav iesniegusi tiesā atbilstošus pierādījumus. Tāpat tiesa prasītājai tiesas sēdē izskaidroja, ka viņai ir tiesības strīdus gadījumā vērsties tiesā ar atsevišķu zaudējumu prasījumu pret atbildētāju.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.pantu pirmo daļu pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus. Tādējādi no atbildētājas par labu prasītājam piedzenami tiesas izdevumi - valsts nodeva Ls 179,54 jeb 255,46 euro apmērā un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi Ls 3,30 jeb 4,70 euro apmērā un izdevumus, kas saistīti ar publikāciju laikrakstā "Latvijas Vēstnesis" Ls 11,00 jeb 15,65 euro apmērā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 39.panta pirmās daļas 5.punktu no atbildētājiem vienādās daļās valsts labā piedzenami ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi Ls 0,76 jeb 1,08 euro (lietas lapa 2)

Euro ieviešanas kārtības likuma 4.panta otrā daļa noteic: sākot ar *euro* ieviešanas dienu, latos izteiktu iesākto, bet nepabeigto (neizpildīto) tiesisko instrumentu kopsummu konvertē *euro*, ievērojot Padomes noteikto maiņas kursu un šā likuma 6.pantā noteiktos noapaļošanas principus.

Pamatojoties uz minēto likuma normu, no Atbildētāja piedzenamās summas konvertējamas *euro*.

Civilprocesa likuma 204.^{1} pants nosaka, ka, taisot spriedumu par naudas summu un tiesas izdevumu piedziņu, tiesa nosaka termiņu sprieduma labprātīgai izpildei, kas nedrīkst būt garāks par 10 dienām no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.^{1} pantu Atbildētājam nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 8., 41.panta pirmo daļu., 96., 97., 193., 195., 204.¹ pantu, tiesa

nosprieda:

prasību apmierināt daļēji.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods: /personas kods/, par labu /pers. A/, personas kods /personas kods/, parādu par dzīvojamās mājas uzturēšanu, apsaimniekošanu un saņemtajiem pakalpojumiem 3104,35 *euro* (Ls 2181,75) apmērā, likumiskos procentus 3104,35 *euro* (Ls 2181,75) apmērā, samaksāto valsts nodevu 255,46 *euro* (Ls 179,54), ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 20,35 *euro* (Ls 14,30) apmērā.

Prasību daļā par likumisko procentu piedziņu 554,92 *euro* (Ls 390,00) apmērā noraidīt.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods: /personas kods/, par labu valstij ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 1,08 *euro* (L 0,76), samaksu veicot sekojošā kontā:

Saņēmējs: Tiesu administrācija, konts LV51TREL2190458019000, NMR 90001672316, saņēmēja banka: Valsts kase, kods TRELLV22, iemaksas mērķis: 21499 ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi, kā arī dati lietas identificēšanai (atbildētājas vārds un uzvārds).

Sprieduma labprātīgai izpildei noteikt termiņu- 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās. Labprātīgi izpildot spriedumu daļā par tiesas izdevumu - ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu piedziņu valsts labā, maksājumu apliecinošu dokumentu iesniegt Rīgas rajona tiesā.

Spriedumu var pārsūdzēt 20 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas Rīgas apgabaltiesā, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas rajona tiesā.

Tiesnese /personiskais paraksts/ I.Bāliņa

NORAKSTS PAREIZS

Rīgā, 2014.gada 3.jūnijā

Rīgas rajona tiesas tiesnese I.Bāliņa